

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการยุติธรรมนับเป็นกลไกที่สำคัญในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชนและเป็นหลักประกันสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคลภายใต้กรอบแห่งกฎหมาย (Rule of Law) โดยใช้กระบวนการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย

กฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีการบัญญัติถึงการบังคับโทษจำคุกเสรีภาพในเรือนจำ เนื่องจากอำนาจการบังคับโทษเป็นอำนาจของรัฐ องค์การในกระบวนการยุติธรรมที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายบังคับโทษก็คือ กรมราชทัณฑ์ ซึ่งมีภารกิจในด้านการควบคุมและแก้ไข การพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องถูกบังคับโทษในคดีอาญาให้ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ไม่เป็นผู้กระทำความผิดซ้ำหลังจากผ่านพ้นจากการบังคับโทษจำคุกไปแล้ว ในภายหน้า การดำเนินงานด้านการให้การสงเคราะห์ การจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องถูกบังคับโทษจำคุก นอกจากนั้นยังมีหน้าที่ให้การพัฒนาด้านจิตใจโดยการปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการประกอบอาชีพ การดำรงชีพในสังคมให้มีความเคารพต่อกฎหมาย หรือกติกาของสังคม เพิ่มศักยภาพด้านทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพที่สุจริตสามารถอาศัยอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติและได้รับการยอมรับจากสังคมต่อผลของการแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤตินิสัยของผู้พ้นจากการบังคับโทษจำคุก ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวกรมราชทัณฑ์ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ถูกบังคับโทษในคดีอาญาให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล หรือคำสั่งของผู้มีอำนาจในกระบวนการตามกฎหมาย¹ กระบวนการหรือวิธีการปฏิบัติต่อบุคคลที่จะต้องถูกบังคับโทษทางอาญาได้กำหนดรายละเอียดอยู่ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479 รวมทั้งกฎกระทรวงซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทและระเบียบข้อบังคับอื่นๆ นอกจากนั้นกรมราชทัณฑ์มีหน้าที่โดยนัยต้องกำหนดหรือพัฒนาหลักเกณฑ์การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับหลักการสากลของสหประชาชาติเกี่ยวกับข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ซึ่งถือเป็นมาตรฐานขั้นต่ำที่สมาชิกทุกประเทศต่างให้การยอมรับว่าเป็นมาตรฐานการให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในระดับที่ยอมรับได้

¹ พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479, มาตรา 8.

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้กำหนดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลเป็นบทบัญญัติหลักที่ให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนชาวไทยเป็นการทั่วไปในส่วนของสิทธิเสรีภาพ ในกระบวนการยุติธรรมย่อมให้ความคุ้มครองอย่างเสมอภาคและไม่เลือกปฏิบัติจากความแตกต่าง ทางถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ สภาพทางกาย บุคคลทุกคนไม่เว้นแม้ผู้ต้องคดีอาญาที่ถูกบังคับโทษใน เรือนจำ ซึ่งโดยหลักการผู้ต้องขังซึ่งถูกบังคับโทษคดีอาญาย่อมได้รับความคุ้มครองตามที่กฎหมาย กำหนดเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไปภายนอกเรือนจำ แตกต่างเพียงแต่การถูกจำกัดเสรีภาพตามที่ กฎหมายกำหนดรวมทั้งสิทธิอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการบังคับโทษจำคุก เท่านั้น ส่วนมาตรการอื่นๆ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการจำกัดหรือการตัดอิสรภาพของการบังคับโทษ จำคุก ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบังคับโทษจำคุกไม่ว่าในทางนโยบาย หรือการปฏิบัติจะใช้วิธีการ ดำเนินการต่อผู้ถูกบังคับโทษเหล่านั้นให้กระทบกระเทือนสาระสำคัญของเสรีภาพตามที่กฎหมาย กำหนดไว้ไม่ได้

สำหรับเรือนจำ (Prison) ซึ่งเป็นหน่วยงานย่อยของกรมราชทัณฑ์แต่เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อการดำเนินการในภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์คือการบังคับโทษจำคุกเนื่องจากเป็น หน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินการใช้มาตรการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างแท้จริงในทุกๆ ด้าน ประกอบด้วย การควบคุมบังคับบัญชา การให้การศึกษา การอบรมแก้ไขฟื้นฟู การสงเคราะห์และการสวัสดิการ ด้านที่อยู่หลับนอน อาหาร เครื่องนุ่งห่ม สุขภาพอนามัย เรือนจำถือเป็นหน่วยงานสุดท้ายของ กรม ราชทัณฑ์ที่ต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างแท้จริงการดำเนินการในการอบรมแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรม ในส่วนที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมที่ปรากฏภายนอก และพื้นฐานจิตใจภายในของผู้ต้องขังซึ่ง เป็นหน้าที่หลักของกรมราชทัณฑ์ นอกจากนั้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพความเป็นอยู่หรือ สภาพแวดล้อมอื่นๆ ในเรือนจำเป็นสิ่งที่หน่วยงานบังคับโทษตามกฎหมายต้องคำนึงถึงโดยการ ปรับสภาพ ปรับปรุงหรือการจัดการให้มีความแตกต่างจากสภาพการใช้ชีวิตภายนอกเรือนจำให้ น้อยที่สุดซึ่งหมายความว่าถึงสภาพเรือนจำ หรือการดำรงชีวิตประจำวันของผู้ถูกบังคับโทษจำคุกต้อง ได้รับการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกับบุคคลภายนอกให้มากที่สุด เว้นแต่ที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการตัด อิสรภาพหรือการจำคุกตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเหตุที่ต้องยังคงสภาพเช่นนั้นเป็นเพราะการคงไว้ ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์หรือบุคลิกประจำตัวของผู้ต้องขังในเรือนจำจะต้องไม่ถูกทำลายไปเพื่อความ จำเป็นในการพัฒนาสภาพด้านร่างกายและจิตใจของผู้ต้องขังตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ บังคับโทษจำคุกต่อไป สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่สิทธิของผู้ที่ถูกคุมขังยังไม่ได้รับการเคารพเป็น เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐประสงค์ใช้วิธีปฏิบัติงานที่ง่าย และต้องการความสะดวกในการปฏิบัติงาน โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของผู้ถูกคุมขังหรือผู้ที่จะต้องถูกบังคับโทษ และการที่แนวทางปฏิบัติงานของ

หน่วยงานราชการที่ขาดกฎระเบียบที่มีความรัดกุม หรือการตรวจสอบที่เพียงพอที่จะควบคุม ตรวจสอบการใช้ดุลพินิจ² หรือการปฏิบัติของเจ้าพนักงานเรือนจำที่ได้ใช้มาตรการต่อผู้ต้องขังใน เรือนจำ

ฉะนั้นการราชทัณฑ์ในปัจจุบันจำเป็นต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างเช่นที่มนุษย์พึงปฏิบัติ ต่อกันโดยตระหนักถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และต้องตระหนักถึงสิทธิ ที่ผู้ต้องขังพึงได้รับตาม มาตรฐานสากลกับทั้งปกป้องรักษาสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ต้องขัง โดยรับรองสิทธิต่างๆ ในรูปของ สิทธิตามกฎหมายและจัดสวัสดิการต่างๆ ให้ผู้ต้องขังไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหาร เสื้อผ้า เครื่องนอน ยารักษาโรค และสิ่งจำเป็นพื้นฐานทางกายที่จำเป็นในชีวิตอื่นๆ ให้แก่ผู้ต้องขังหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือผู้ต้องขังไม่มีความเป็นอิสระทำให้ต้อง ได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ (special rights) นั่นเอง³

ในปัจจุบันประชาคมโลกได้ยอมรับและให้ความสำคัญกับสิทธิมนุษยชน ศักดิ์ศรีความ เป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพของประชาชนมากขึ้นและยอมรับในสิทธิผู้ต้องขังว่าเป็นสิทธิมนุษยชน ประเภทหนึ่ง ดังนั้นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังจึงต้องคำนึงถึงสิทธิเบื้องต้น ในฐานะที่ผู้ต้องขังก็เป็น มนุษย์เช่นเดียวกัน จึงนำไปสู่ข้อกำหนดคกกฎเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังพึงได้รับ ไว้ในสาส์นรับรองสิทธิระหว่างประเทศหลายฉบับ โดยเฉพาะข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของ สหประชาชาติสำหรับปฏิบัติต่อผู้ขังในคดีอาญา⁴ ซึ่งองค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น โดยมี บทบัญญัติที่ครอบคลุมถึงการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในเรื่องต่างๆ เช่น มาตรการเกี่ยวกับอาหารของ ผู้ต้องขัง มาตรการเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่มของผู้ต้องขัง มาตรการเกี่ยวกับที่อยู่หลับนอนของผู้ต้องขัง มาตรฐานเกี่ยวกับบริหารห้องสมุดเรือนจำ การให้การศึกษา รวมทั้งต้องจัดให้มีบริการด้านกีฬาและ นันทนาการแก่ผู้ต้องขัง และหัวข้ออื่นๆ อีกรวม 30 เรื่อง โดยข้อกำหนดแต่ละข้อจะระบุมาตรฐาน หรือสิ่งที่เรือนจำจะต้องปฏิบัติหรือจัดให้ผู้ต้องขัง ซึ่งหลักดังกล่าวเป็นสิ่งที่ประเทศต่างๆ ร่วมกัน กำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานสากล เรือนจำของประเทศต่างๆควรปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ

² จาก รายงานการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาวิจัยเรื่องสิทธิผู้ต้องหา จำเลย และผู้ต้องโทษ ในคดีอาญา (น.3), โดย ณรงค์ ใจหาญ, 2540, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะ.

³ จาก สิทธิของผู้ต้องขัง เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายเกี่ยวกับงานราชทัณฑ์หน่วยที่ 10 (น.51), โดย กุลพล พลวัน, 2551, นนทบุรีฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

⁴ โปรดดูรายละเอียดในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางแพ่ง และทางการเมือง และข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในคดีอาญา.

⁵ จาก ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง เอกสารการสอนชุด วิชากฎหมายเกี่ยวกับงานราชทัณฑ์หน่วยที่ 14 (น. 300), โดย อารีลักษณ์ สิ้นธิพันธ์, 2551, นนทบุรีฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ของสหประชาชาติสำหรับปฏิบัติต่อผู้ขังในคดีอาญานี้ให้มากที่สุดเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานที่ผู้ต้องขังพึงได้รับ

อย่างไรก็ดีพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ที่ได้บัญญัติรับรองสิทธิของผู้ต้องขังไว้ต้องมีการดำเนินการศึกษาและแก้ไขในบางส่วนที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์สังคมปัจจุบันในกระบวนการยุติธรรม ไม่ตอบสนองกับมาตรฐานขั้นต่ำที่เป็นที่ยอมรับและเป็นสากลตามหลักการขององค์การสหประชาชาติ ขัดต่อการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ในบางส่วนยังเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยไม่สมควรและในบางส่วนยังกระจัดกระจายไม่มีการรวบรวมเป็นระบบเพื่อให้ง่ายต่อการบังคับใช้⁶ นอกจากนี้การกำหนดระเบียบของเรือนจำในบางส่วนมีข้อปลีกย่อยมากเกินไป ไม่รวมเป็นหมวดหมู่โดยกรมราชทัณฑ์อนุญาตให้แต่ละเรือนจำออกระเบียบการกำหนดสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวสำหรับผู้ต้องขังได้เอง⁷ ซึ่งทำให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติของแต่ละเรือนจำและผู้ต้องขังไม่ได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน และเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ต้องขังซึ่งอาจส่งในทางลบต่อตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และส่งผลต่อหน่วยงานราชทัณฑ์โดยรวม

อีกทั้งเรือนจำต่างๆยังประสบปัญหาผู้ต้องขังเพิ่มมากขึ้นจนล้นเรือนจำ ในปัจจุบันมีผู้ต้องขังในเรือนจำทั้งสิ้น 313,361 คน ซึ่งความจุของเรือนจำรองรับผู้ต้องขังได้เพียง 160,000 คน จำนวนผู้ต้องขังเกินความจุของเรือนจำที่จะรองรับได้ถึงเกือบสองเท่า นำไปสู่ปัญหาไม่ว่าจะเป็นเรื่องพื้นที่เรือนนอน เครื่องอุปโภค บริโภค อาหาร บริการทางการแพทย์รวมทั้งการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้ต้องขังอาจไม่ครบถ้วน

ดังนั้นผู้เขียนต้องการศึกษาสิทธิของผู้ต้องขัง ตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ในประเทศไทย โดยเน้นศึกษา สิทธิในการได้รับบริการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีอาหารของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องนุ่งห่มหลับนอนของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับการรักษาพยาบาลของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีสิ่งจำเป็นในชีวิตอื่นๆ ซึ่งถือเป็นสิทธิที่จำเป็นที่เรือนจำต้องคำนึงถึงและจัดให้บริการเป็นสวัสดิการแก่ผู้ต้องขัง เปรียบเทียบกับข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติและกฎหมายต่างประเทศ เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

⁶ จาก วิสัยทัศน์ด้านการพัฒนากฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อการพัฒนาประเทศไทยในทศวรรษ (น.112), โดย ชาญชัย แสงศักดิ์, 2541,

⁷ หนังสือกรมราชทัณฑ์ ที่ ขธ 0705/ว 9 เรื่องการกำหนดสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวสำหรับผู้ต้องขัง ลงวันที่ 23 มีนาคม 2552 และร่างข้อบังคับเรือนจำ/ ทัณฑสถาน.

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของผู้ต้องขังตามข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บทบัญญัติของพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479 กฎกระทรวง และระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาเฉพาะสิทธิในการได้รับบริการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีอาหารของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องนุ่งห่มหลับนอนของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับการรักษาพยาบาลของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีสิ่งจำเป็นในชีวิตอื่นๆ

2. เพื่อเปรียบเทียบกฎหมายของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี อังกฤษ และสหประชาชาติ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของผู้ต้องขัง เฉพาะสิทธิในการได้รับบริการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีอาหารของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องนุ่งห่มหลับนอนของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับการรักษาพยาบาลของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีสิ่งจำเป็นในชีวิตอื่นๆ

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

สิทธิของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะสิทธิในการได้รับบริการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีอาหารของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องนุ่งห่มหลับนอนของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับการรักษาพยาบาลของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีสิ่งจำเป็นในชีวิตอื่นๆ ต้องมีความสอดคล้องกับหลักมาตรฐานสากล ให้มีความทันสมัยเป็นปัจจุบันทัดเทียมกับสิทธิของผู้ต้องขังในต่างประเทศและต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์อย่างชัดเจนต่อไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาถึงหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของผู้ต้องขัง หลักการขององค์การสหประชาชาติเกี่ยวกับมาตรฐานขั้นต่ำของการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479 กฎกระทรวง ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาเฉพาะ สิทธิในการได้รับบริการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีอาหารของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องนุ่งห่มหลับนอนของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับการรักษาพยาบาลของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีสิ่งจำเป็นในชีวิตอื่นๆ ตามกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศ

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยรวบรวมค้นคว้าจากหนังสือตำรา บทบัญญัติของกฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความเชิงวิชาการ เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต โดยนำข้อมูลที่ได้มาทำการศึกษาวิเคราะห์เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและเสนอแนะหาแนวทางแก้ไข ปัญหาต่อไป

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความเป็นมา แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะสิทธิในการได้รับบริการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีอาหารของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องนุ่งห่มหลับนอนของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับการรักษาพยาบาลของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีสิ่งจำเป็นในชีวิตอื่นๆ

2. ทำให้ทราบถึงหลักกฎหมายของไทยในเรื่องสิทธิของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะสิทธิในการได้รับบริการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีอาหารของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องนุ่งห่มหลับนอนของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับการรักษาพยาบาลของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีสิ่งจำเป็นในชีวิตอื่นๆ ว่ามีความสอดคล้องหรือความแตกต่างตามหลักการปฏิบัติขององค์การสหประชาชาติซึ่งเป็นสากล ที่ได้รับการยอมรับในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

3. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างในทางกฎหมายของไทยและต่างประเทศ โดยเฉพาะสิทธิในการได้รับบริการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย สิทธิในการได้รับหรือมีอาหารของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องนุ่งห่มของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องหลับนอนของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในชีวิตอื่นๆ

4. ทำให้ทราบถึงปัญหาเกี่ยวกับสิทธิของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะสิทธิในการได้รับบริการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย สิทธิในการได้รับหรือมีอาหารของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องนุ่งห่มของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องหลับนอนของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในชีวิตอื่นๆ

5. เพื่อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงข้อบัญญัติในกฎหมายบังคับโทษ ระเบียบที่เกี่ยวข้องในการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะสิทธิในการได้รับบริการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยในการได้รับหรือมีอาหารของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีเครื่องนุ่งห่มของผู้ต้องขัง สิทธิในการ

ได้รับหรือมีเครื่องหลับนอนของผู้ต้องขัง สิทธิในการได้รับหรือมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น
ในชีวิตอื่นๆ ให้มีความเป็นสากล ชัดเจน ในการคุ้มครองเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของ
ผู้ต้องขัง